

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ - הַמְּבַאֵר

בספר הזה תרגמנו ופרשנו את התפלה **פְּתַח אֱלֹהֵינוּ**, ועוד כמה תפלות ומאמרים של הזוהר הקדוש, שנהוג בכל בית ישראל לומר לפני כל תפלה. **ובזכות זה יתקבלו התפלות**, כמו שכתב הצדיק הקדוש המלובן רבי יעקב אבוחצירא (בגדי השרד על הגדה של פסח), וְהָאֲרִיב בְּשִׁבְחוֹ הַחֵיד"א וְהָבֵן אִישׁ חַי זְכוּתָם יְגֹן עֲלֵינוּ אָמֵן, וּבְלִי לְמוֹד הַזוהר הקדוש לפני התפלה אי אפשר שתתקבל תפלתו. - ובשואה האימה רחמנא ליצלן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לאמרו כל יום בעל פה קדם התפלה, וראוי בעליל שכחו גדול מאד, (עדות במעקב). - **ובכמה דקות שאומר תפלות אלו יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבני עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים וזלתך יעשה למחפה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות פידוע מדברי האריז"ל.**

וְכָל אֶחָד יַעֲוֹר אֶת חֲבֵרוֹ שִׂיאֵמֵר תַּפְלוֹת אֵלָיו, וְזֶה רַק כִּמְהָ דְקוֹת בְּיוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְתַעֲנוּגֵי גֵן עֵדֶן וְעוֹלָמוֹת הַנְּצִיחַ, וְיִבִּין אֶת כָּל דְּרָכֵי ה' יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְיִזְכֶּה לְשִׁכַר הַגְּדוֹל עַל כָּל דְּקוּה וְדָקוּה שִׂיאֵמֵר וְלוֹמֵד תַּפְלוֹת אֵלָיו, שֶׁהַלּוֹמֵד זוהר הקדוש **שעה אחת בחול כמו מאה אלף שנה תורה**, וּבְשִׁבְתָּ, כְּמוֹ מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (פסא מלך, הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבות דר' נתן), וְאֲמִירָה כְּשִׁלֵּשׁ דְּקוֹת בְּלַבָּד, וּבְלֵמוֹד כְּעֶשֶׂר דְּקוֹת יַעֲלֶה לוֹ: בְּחוֹל כְּמוֹ 1666 שָׁנָה תוֹרָה, וּבְשִׁבְתָּ: יזכה ל- 166,666 שָׁנָה תוֹרָה.

וּבְרַגַע אַחַת אַתָּה יְכוֹל לְזַכּוֹת לְעוֹלָמוֹת נְצִיחַ! "עֵין לֹא רָאִתָּה" עַל יְדֵי שֶׁתִּזְכֶּה לְחַבְרָה, כָּל הַשָּׁכֵר הוֹלֵךְ גַּם אֵלָיו. וְכֹאשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יֵאמְרוּ "פְּתַח אֱלֹהֵינוּ" נִזְכֶּה שִׁבְאָ אֱלֹהֵינוּ וְיִבְשׂוּר אֶת בֵּיאַת הַגּוֹאֵל. וְאִם בְּזַכּוּתָךְ יִתְאַרְגְּנוּ עֶשֶׂר יְהוּדִים לומר את התפלות, אין לשער את גודל זכותיך וּבְפֶרֶט שִׁבְזוּהַר הַקְּדוֹשׁ (פ' ויצא קס"א). כְּתוּב: כָּל מֵה שְׁנוֹתָנִים מִשְׁמַיִם הוּא בְּאֵלֶיךָ, וְעוֹד כְּפִדוּעַ כָּל עֲשָׂרָה בֵּיה שְׁכִינָה שְׂרָא, וּבְכָךְ מַחֲשָׁבִים לָךְ כָּל מַנְיֵן יְהוּדִים כְּמוֹ אֶלֶף. וְיֵמִי יִכַּל לְחַשֵּׁב אֶת גּוֹדֵל הַשָּׁכֵר הַנְּצִיחַ שִׁישׁ לָךְ מִכָּף בְּנֵדְאוֹת! וְנִדְאֵי תִזְכֶּה לְאַרְכּוֹת יָמִים.

וּבְחִלּוּקַת הַסֵּפֶר הַזֶּה אַתָּה מִזְכֶּה אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, וְכֵתֵב הַגֵּר"א בְּמִשְׁלֵי (י"ב, י"ד), גּוֹדֵל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְמִזְכֶּה הַרְבֵּים וּמוֹכִיחַ אֶת חֲבֵרוֹ, שְׂאֵם שְׁמַע, מְקַבֵּל שִׁכַר עַל כָּל מֵה שִׁיעֲשִׂיחַ לְדוֹרוֹת, וְגַם אִם לֹא שְׁמַע, אִז מְקַבֵּל כָּל חֶלְקוֹ הַטוֹב, וְזֶה שְׁלֵא שְׁמַע לִוְקַח מִמֶּנּוּ אֶת חֶלְק הַגִּיּוֹנוֹם שְׁלוֹ. וּבְזוּהַר (פ' תְּרוּמָה קכ"ט ע"א), אָמְרוּ: שְׂצִרְיָה הָאֵדָם לְמִרְדֵּךְ בְּתֵר חִיבְיָא וְלְמִזְכֶּה לְהוֹ כְּמֵאן דְּרָדִיף בְּתֵר חִיּוֹ עַד כְּאֵן לְשׁוֹנוֹ. וּבְלִי שׁוּם סֶפֶק אִם כָּל הַיְהוּדִים מְנַעַר וְעַד זְקֵן וּבְפֶרֶט תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבִּין בְּהַבֵּל פִּיהֶם הִטְהוֹר יֵאמְרוּ תַפְלוֹת אֵלָיו כָּל יוֹם, נִזְכֶּה לְפִתּוֹחַ אֶת הַשֶּׁעַר לְאַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שִׁבְאוֹ וְיִבְשְׂרֹנוּ, וְתִכְף יְבוֹא מִשִׁיחַ צְדִיקָנוּ וְיִגְאֲלֵנוּ, בְּרַחֲמִים בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹנוֹ. - וְעַל יְדֵי קוּבְטָרָס זו שִׁיחָה יָד הַכֹּל מִמִּשְׁמִישׁוֹן בְּהַ, יִזְכֶּה לְלַמֵּד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם. וְהוּא יְסוּד גְּדוֹל שְׁבוֹ מְצִאוֹ אֲדוֹמִר"ם רַבְנִים, מְגִידֵי שַׁעוֹר וְרֵאשֵׁי יְשִׁיבוֹת, מְלַמְדִים וּמְחַנְכִים לְדֵי יִשְׂרָאֵל הִטְהוֹרִים, וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ, וְאֶת הַמַּעֲשִׂיָה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן.

**יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש טובב"א, תמוז תשע"א לב"ק**

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

**מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א**

**MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin**

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

**בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א**

**לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק**

**או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300**

**Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com**

**פתח
אליהו**

❁ פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא ❁

טוב לומר פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא ז"ל קִדְּם כָּל תְּפִילָּה, בְּאִשְׁר
קָבְלוּ רַבָּנָן קַדְיָשִׁי שְׁאֲמִירְתָּהּ מְסַגְּלַת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה
(מורה באצבע).

ויהי נעם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ. (ב' פעמים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר וְאֵל: רַבּוֹן
פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וְאָמַר וְאֵל רַבּוֹן

עֲלֵמִין הַאֲנֵת הוּא חַד וְלֹא בְּחִשְׁבֹן. אַנְתָּ הוּא
הַעוֹלָם הַשְׁאֲנֵת הוּא חַד וְלֹא בְּחִשְׁבֹן הַמּוֹסְפְרִים. אַנְתָּ הוּא

עֲלֵאָה עַל כָּל עֲלֵאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
עֲלֵאִין מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, עֲלֵאִין מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, עֲלֵאִין מֵעַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים.

לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּל לְאֵל. אַנְתָּ וְאֵל הוּא
וְאֵין מַחְשְׁבָא אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשִּׁיגָה. אַנְתָּ הוּא

א. כתב ה"פסא קולך": "זאת התפלה בפרושה, ארוכה מארץ מדה".

ב. הנה ה' שוכן בעשרה כחות רחניים אשר הוציא מותוכו, אשר הוא שוכן בהם כנשמה השוכנת בגוף (לשם שבו ואחלקה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שפמנו שהנשמה בכדי לעשות קלאכה, כגון כתיבה וכו', צריכה את הגוף, כן בחר ה' לעשות את קלאכתו על ידי ' כחות האלו, אשר הקמה ה' ספירות אשר עמם ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אלהינו הנביא לפני הקדוש ברוך הוא, אתה הוא שהוצאת עשר תקונים שהם העשר ספירות, בכדי להנהיג עמם את העולם העליון ואת העולם הזה, ובכחות אלו אתה נסתר מבני אדם, משום שאתה משפיע רק על ידי הספירות. - והוסיף ואמר לה', אתה הוא שמיחד ב' כל הכחות של הספירות, שהנה יש כחות דין ויש כחות רחמים, וה' הוא מחבר ביניהם, בכדי למתק

דְּאַפְקַתְ עֶשֶׂר תִּקְוֵנִין, וְקָרִינָן לְהוּן עֶשֶׂר סְפִירָן,
שהוצאת וגלית עשר תקונים, וקוראים להם עשר ספירות,

לְאַנְהָנָא בְּהוּן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֲתַנְלִין,
להנהיג בהם עולמות סתומים דלא אתגליון,

וְעֲלָמִין דְּאַתְנָלִין. וּבְהוּן אֲתַכְסִיאת מְבַנֵי נְשָׂא,
ועולמות הנגלים. ובהם אתה מתפסה מבני נשא,

וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹון וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְאַנְתָּ וְגו'
ואתה הוא שקושר לון ומיוחד לון. ובגין דאנת ונתה

מְלַנְאוּ - כָּל מָאן דְאַפְרִישׁ חַד מִחֲבַרְיָה מְאַלִין
מבפנים - כל מי שמבדיל ומפריד אחד מחבריה מאליו

עֶשֶׂר [סְפִירָן], אֲתַחֲשֵׁב לָהּ כְּאֵלוּ אֲפְרִישׁ בְּךָ.
עשר ספירות, נחשב לו כאלו הוא מפריד בך.

וְאַלִין וְיֵי עֶשֶׂר סְפִירָן אֲנִין אֲזַלִין כְּסִדְרָן, חַד אֲרוּךְ
ואלו עשר ספירות, הם הולכים כסדרם, אחד ארוך,

וְחַד קָצֵר וְחַד פִּינוּנִי. וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג לֹון,
ואחד קצר, ואחד בינוני. ואתה הוא שמנהיג להם.

את הדין בחסד, ומשום שאתה פנשמה בתוך הכחות האלו, פנשמה לגוף, לכן מי שמפריד בין כחות הדין לכחות החסד, בכך אשר הוא חוטא לפני ה', ומעורר את פוח הדין, הרי הוא כבכול מפריד את הקדוש ברוך הוא בעצמו, אשר שוכן בכחות האלו פנשמה בגוף (ב"ה).

ג. אור אין סוף ברוך הוא.

ד. הנה מדת החכמה, החסד והנצח, המה משפיעים רק טוב לעולם. ומדות הבינה גבורה והוד, המה משפיעים דין ומענישים את החוטאים. ומדות הפטר תפארת יסוד ומלכות, המה משפיעים רחמים, כלומר לא רק דין ולא רק חסד, שאם ה' ישפיע רק חסד, ברב טובה חוטאים, ואם ישפיע רק דין, ברב קשי פורקים על, ולכן ה' משפיע בדרך כלל רק רחמים (הגר"א).

פתח
אלהו

וְלִיתַּ מֵאֵן דְּאַנְהִיג לָהּ, לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא
ואין מי שפונהיג לה, לא מלמעלה ולא מלמטה ולא

מִכּוּל סְטֵרָא. לְבוּשֵׁינָהּ תַקְנֵת לֹוֹן דְּמִנְיָהּ פְּרָחִין
מכל סטרא. לבושיה תקנת לוון דמניה פרחים

נְשַׁמְתִּין לְבַנֵּי נְשָׂא. וְכַמָּה גּוּפִין תַקְנֵת לֹוֹן,
נשמתי לבני נשא. וכמה גופים תקנת לוון, להם,

דְּאַתְקֵרִיאָו גּוּפִין לְגַבֵּי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסִּין עֲלֵיהוֹן.
דאתקריאו גופין לגבי לבושיין דמכסין עליהון, שנקראות גופים כלפי הלבושים שמכסים עליהם,

וְאַתְקֵרִיאָוּ בְּתַקּוּנָא דָּא: חֶסְדִּין - דְּרוּעָא יְמִינָא.
ונקראים בתקונה דא: חסדין - רועא ימין.

ה. דהיינו לפימיוות ה' ספירות (הג"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם, ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה, ולכן הוא הסכים למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם העליון פנובא בנפש החיים בשם הג"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף רוחני, ומשום שיש ' ספירות, יש ' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, פן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ו. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הג"א).

ז. מדת החסד: עקמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מדת הגבורה: עקמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מדת הגבורה מתגבר על יצרו הרע, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מדת התפארת: עקמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרכז הכל שבו הלב הראה וכו', ולכן מי שהוא מפאר את ה', הרי הוא זוכה להיות מורכבה למדה הזאת. מדות הנצח וההוד: אשר עמם משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים, ורומזים לשתי רגליו של האדם, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מדת היסוד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, והוא החותם וממנו השפיע והברכה. מדת המלכות: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם מושבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על פן המוחבר בלמודו תורה שבכתב עם תורה שבעל פה מקשר יסוד ומלכות והוא תיקון הברית, והקב"ה ברא את האדם כנגד ספירות עליונות ובמעשיו מתקן העולמות העליונים (בעל שם טוב).

גְבוּרָא - דְרוּעָא שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת - גּוּפָא. נְצַח
גְבוּרָה זְרוּעַ שְׂמֹאל. תְּפַאֲרַת כְּנַגַד הַגּוּף. נְצַח

וְהוּד - תְּרִין שׁוּקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא, אוּת
וְהוּד כְּנַגַד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף, וְהוּד אוּת

בְּרִית קֹדֶשׁ. מְלָכוֹת - פְּהָ תוֹרָה שְׁבַעַל פְּהָ קְרִינָן
בְּרִית קוֹדֶשׁ. מְלָכוֹת - נְקֻרָאֵת וְתוֹרָה שְׁבַעַל פְּהָ קוֹרְאִים פְּהָ,

לְהָ. חֲכָמָה וְהוּ - מוּחָא, אִיהִי מִחְשְׁבָה מְלָנְאוּ.
לְהָ. מְדַת הַחֲכָמָה הִיא הַמֵּחָ, הִיא הַמִּחְשְׁבָה שְׁבַפְּנִים.

בִּינָה - לְבָא, וּבָה הַלֵּב מִבִּין. וְעַל אֵלִין תְּרִין
מְדַת הַבִּינָה הִיא הַלֵּב, וּבָה הַלֵּב מִבִּין, וְעַל אֵלִין תְּרִין שְׁנֵיהֶם [הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה]

כְּתִיב: "הִנְסַתְרוֹת לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְט"ו". כְּתָר עֲלִיוֹן
נְאֻמָּר, הַנְּסַתְרוֹת לְה' אֱלֹהֵינוּ. כְּתָר עֲלִיוֹן,

- אִיהוּ כְּתָר מְלָכוֹת. וְעַלָּה אֲתָמַר: מְגִיד
הוּא הִוא כְּתָר מְלָכוֹת, וְעַלָּה אֲתָמַר מְגִיד

מִרְאשִׁית אַחֲרִית. וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דְתַפִּילִי.
מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ קַרְקַפְתָּא שְׁפּוּנֵיחִים עֲלִיוֹ תַפְלִין,

ח. מְדַת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְּדָה הַשְּׁנֵי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מְדַת הַחֲכָמָה, שְׁעִמָּה הוּא תַכְנֵן אֵת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רמח"ל). מְדַת הַבִּינָה: הִיא כְּנַגַד הַלֵּב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעִמָּה הוּא בְּרָא אֵת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרִטִית (רמח"ל). מְדַת הַכְּתָר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל), וְהִיא נְקֻרָאֵת כְּתָר מְלָכוֹת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשְׁבָה תַחֲלָה, כְּלוּמַר שֶׁהַמְּלָכוֹת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאֲחֵרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה, מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבְרָא אֵת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֵת מְלָכוּתוֹ (זוהר). ט. עַל פִּי בַּאֲוִר הַגֵּר"א.

מְלַנָּא אִיהוּ אֹת יו"ד וְאוֹת ה"א וְאוֹת וְאו"ו |

ובְנִשְׁמָה מְאִיר שֵׁם, יוֹד וְאוֹת הָא וְאוֹת וְאו"ו וְאוֹת הַפְּנִימִית

וְאוֹת ה"א, וְאוֹת אֶרֶח אֲצִילוֹת. וְאוֹתוֹ

וְאוֹת הָא, שֶׁהוּא דָרֵךְ אֲצִילוֹת, וְהוּא

שְׁקִיּוֹ דְאֵילָנָא בְּדַרוּעוֹי וְעַנְפוֹי, כְּמִיָּא דְאֲשְׁקִי

מִשְׁקָה אֶת הָאֵילָן בְּדַרוּעוֹתָיו וְעַנְפוֹי, כְּמִיָּם שְׁמִשְׁקִים

לְאֵילָנָא וְאֶתְרַבִּי בְּהָהוּא שְׁקִיּוֹ:

אֶת הָאֵילָן, וּמִתְרַבֵּה בְּאוֹתוֹ הַהִשְׁקָאָה. וּמִתְגַּדֵּל

רַבּוֹן עַלְמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלוֹת וְסַבְת

רַבּוֹן הָעוֹלָם, אַתָּה הוּא עֵלְיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, וְסַבְת

הַסְּבוֹת, דְּאֲשְׁקִי לְאֵילָנָא בְּהָהוּא נְבִיעוֹיָב.

כָּל הַסְּבוֹת, וְאַתָּה מִשְׁקָה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרָאִים אֵילָן, בְּנְבִיעַת הַמַּעְנָן,

וְהָהוּא נְבִיעוֹ אִיהוּ בְּנִשְׁמָתָא לְגוֹפָא, דְּאִיהוּ

וְאוֹתוֹ אֹדֵר הַמַּעְנָן הוּא הוּא בְּנִשְׁמָה לְגוֹפֵי, שֶׁהוּא

חַיִּים לְגוֹפָא, וּבְרֵךְ לֵית דְּמִיּוֹן וְלֵית דְּיוֹקְנָא וְיָבֵל מְכַל

חַיִּים לְגוֹפֵי. וּבְרֵךְ אֵין דְּמִיּוֹן, וְאֵין דְּמִוֹת, מְכַל

י. עד כאן מדבר מהלבוש החיצוני, ומכאן מבאר ענין הנשמה הפנימית.

יא. גימטריקה "אדם" והוא שם מ"ה.

יב. זהו האור הפנימי המשפּלשל מאין סוף ברוך הוא המחיה את הספירות.

יג. גם לא רוחנית כּמו שכתוב "ואל מי תדמיני ואשנה יאמר קדוש ואל מי תדמיני אל ומה דמות תערכו לז'."

מֵה דִלְגָאוּ וּלְבַר. וּבְרֵאתֵי נְיִי. שְׁמִיָּא וְאַרְעָא,
הספירות והנבראים והחיצוניים. ובראתי ניי. שמיים וארץ.
הפנימיים

וְאַפְקַת מְנַחוּן וְשִׁי וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיָא
והוצאת מנהון ושי ושמש, ונרח, וכוכבים

וּמְזִלֵי, וּבְאַרְעָא אֵילָנוּי וּדְשִׁאֵי, וּגְנָתָא דְעֵדֶן,
ומזלות, ובארץ בראת אילנות, ודשאים, וגן עדן.

וְעֵשְׂבִיָּן, וְחִיּוֹן וְעוֹפִיָּן וְנוֹנִיָּן, וּבְעִירֵיָּן, וּבְנֵי נְשָׂא.
ועשבים, וחיות ועופות ונדגים ונבהמות ובני נשא.
אדם.

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאֵי, וְאִיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן
להכיר לאשתמודעא בהון עליונים, ואיך יתנהגו בהם עליונים

עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי, וְאִיךְ אִשְׁתְּמוֹדְעָא עֲלָאֵי
ותחתונים, ואיך אשתמודעא עליונים

וְתַתָּאֵי, וְלִית דִּידַע בְּךָ כָּלֵל. וּבַר מְנַה, לִית
ותחתונים, ואין מי שיודע באין סוף ברוך ובלעדיו אורו אין
ומשיג הוא. יתברך,

יְחוּדָא בְּעֲלָאֵי וְתַתָּאֵי. וְאַנְתָּא אִשְׁתְּמוֹדְעָא אֲדוֹן עַל
יחוד בעליונים ותחתונים, ואתה נבר ונדע אדון על

כָּלֵא. וְכֹל סְפִירָן כָּל חַד - אֵית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא,
כלם, ולכל ספירה לכל אחד יש שם ידוע, ובשמות
הספירות

יד. ה' ברא כל כך הרבה דברים, בכדי שעל ידי כך, יראו את גדולתו, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון
מונמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, משום שהיא בריה חרוצה מאד פמוכא בגמרא בחלון.
טו. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ.

פתח
אלהו

וְבַהֲזֹן אֶתְקַרְיָאוֹ מִלֵּאֲבֵי־אֵי. וְאַנְתָּ לִית לָךְ שֵׁם
נְקָרָאִים הַמְלֵאכִים. וְאַתָּה אֵין לָךְ שֵׁם יְדוּעַ,

יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא אֶת כָּל הַסְפִירוֹת הַנְקָרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַנְתָּ
שְׂאֵתָה הוּא מְמַלָּא אֶת כָּל הַסְפִירוֹת הַנְקָרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה וּמְחִיָּה

הוּא שְׁלִימוֹ דְכַלְהוֹ. וְכַד אַנְתָּ תַסְתַּלַּק מִנְהוֹן,
הוּא הַמּוֹשִׁלִים אֶת כּוֹלָם וְכַאֲשֶׁר אַתָּה מוֹסִיר אֶת כּוֹמָם,
וּמְמַלָּא הַשְּׁפָעֵתָךְ

אַשְׁתַּאֲרוּ כְלָהוֹ שְׁמַהֲן כְּגוֹפָא כְּלָא נְשַׁמְתָּא.
יְשַׁאֲרוּ כָּל הַשְּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלִי נְשַׁמָּה.

אַנְתָּ וְיֵיִן הוּא חֲפִים וְלֹא בַחֲכֵמָה יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא
אַתָּה חֲכָם וְלֹא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה הַיְדוּעָה אַתָּה הוּא
בְּסְפִירוֹת,

מִבֵּין וְלֹא כְּבִינָה יְדִיעָא. לִית לָךְ אֶתֶר יְדִיעָא וְיֵיִן,
מִבֵּין וְלֹא עַל יְדֵי הַיְדוּעָה אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וְיְדוּעַ,
הַבִּינָה בְּסְפִירוֹת.

אַלָּא לְאַשְׁתַּמוּדְעָא תּוֹקְפָךְ וְחִילָךְ לְבִנֵי נְשָׂא וְכוּ.
אַלָּא לְהוֹדִיעֵנוּ תּוֹקְפָךְ וְחִילָךְ לְבִנֵי אָדָם.
הַנְהַגְתָּךְ

טז. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְקַנְיִם שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (כִּסּוּ מַלְךְ).
יז. כִּי הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, הוּא הַנְשַׁמָּה הַמְחִיָּה אֶת כּוֹלָם וְאֵין לָהֶם כּוֹחַ מַעֲצָמִים כָּלָל.
יח. כִּי כָּל הַנְּאֻצִּילִים יֵשׁ לָהֶם חֲכָמָה מִכַּחַח חֲכָמָה עֲלִיוֹנָה הַיְדוּעָה, וְכֵן מִהַבִּינָה הַיְדוּעָה, אֲבָל הוּא יִתְבַּרֵךְ שֶׁמֹּנו
הוּא מְקוֹדֵר הַחֲכָמָה וְהוּא מְקוֹדֵר הַבִּינָה, הוּא מְקוֹדֵר הַכָּל, וְאֵין יְדִיעָה חוּץ מִמֶּנּוּ, וְאֵין חִיּוֹן מִמֶּנּוּ, וְהוּא
מְקוֹדֵר הַכָּל, וְהוּא הַמְּאֻצִּיל הַכָּל, וְהוּא הַמּוֹצִיא הַכָּל, וְהַכָּל צְרִיכִים לוֹ, וְהוּא אֵינוֹ צְרִיךְ לָהֶם, וְלֹא לְשׁוּם אֶחָד
מֵהֶם, כִּי לֹא יֵשׁ קוֹדֵם מִמֶּנּוּ שִׁיחָה צְרִיךְ אֵלָיו, וְזֶה שֶׁהַמְּאֻצִּיל וְכֵרָא וְצַדִּיק וְעֹשֶׂה, אֵין כּוֹחַ בְּפִה לְאוֹמְרוֹ, וְאֵין
כּוֹחַ בְּאָזְנוֹ לְשׁוֹמְעוֹ, וְאֵין כּוֹחַ בְּלֵב הָאָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַפִּיר הַעֲנָנוּ עַל בּוֹרֵיו, וְעַל הַכָּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שׁ"ר ב"ה
ב"ש (כִּסּוּ אֵלָיו לְרַבִּי אֵלִיָּהוּ מֵאֵינִי ז'י"ע).
יט. כִּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַמִּדְרָשׁ (וַיֵּצֵא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנְיִם שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּב"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ
שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בַּל"י).
כ. שֶׁכָּל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסְפִירוֹת, שֶׁבְּהֵם נֹדַע הַתְּקוּף וְהַחֲזֵק וְהַנְהַגְהָ לְבִנֵי אָדָם. - שֶׁכָּל עֲנִין שֶׁבָּרָא
אֱלוֹקִים הַעֲשֶׂה סְפִירוֹת, הַכָּל לְכַבּוֹדוֹ בְּרָא, לִידַע וְלְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּבִיכּוֹל מִתְנַהֵג עַל פִּי הַסְפִירוֹת, הֵן לְדִין

וְלֹא־חֲזוּאָה לֹוֹן אֵיךְ אֶתְנַהֵג עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי,
וְלִהְרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמֵי,

הָאֵינוֹן צְדָק וּמִשְׁפָּט, כְּפֹוֹם עוֹבְדֵי־הוֹן הַבְּנֵי
שֶׁהֵם צְדָק וּמִשְׁפָּט כְּפִי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נִשְׂאָ [וכו]. הֵיזֵן [וכו] אֵיחוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט - עֲמוּדָא
אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא הָעֲמוּד

דְּאִמְצֵיתָא [וכו]. צְדָק - מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, מַאֲוִי
הָאִמְצֵי. צְדָק הִיא הַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה. מַאֲוִי

צְדָק [וכו] תְּרִין סְמָכֵי קְשׁוּמֵי. הֵיזֵן צְדָק - אוֹת בְּרִית.
צְדָק, שְׁנֵי עֲמוּדֵי הָאֲמֵת. הֵיזֵן צְדָק, הִיא אוֹת בְּרִית.

כִּלְא לֹא־חֲזוּאָה אֵיךְ אֶתְנַהֵיג עֲלֵמָא [וכו]. אַבְל [וכו] לָאו
הַכֹּל לִהְרָאוֹת אֵיךְ מִתְנַהֵג הָעוֹלָם אַבְל לֹא

וְהוּא לְרַחֲמֵי, רַק כְּפִי עוֹבְדֵיהוֹן דְּבְנֵי נִשְׂאָ שְׂכָפֵי הַמְּדָה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד בָּהּ מוֹדֵדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה דְּוַעֲיָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוּנוֹ, וְהֵן לְשֵׁלֵם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוּנוֹ. (בב"ר).

כא. כְּדִי שְׂתַרְאָה מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרַךְ עֲלֵיהֶם.
כב. מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מִפְּרֵשׁ אֵיךְ הַשִּׁי"ת מוֹשֵׁתָמֵשׁ בְּהוֹ מַדּוֹת חַג"ת נַהִי"ם לְהַנְהִיג עוֹלְמוֹ אִם לְחֻסָּד וְאִם לְדִין (בב"ר לח' רואי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בְּיַעֲנִי, ה' דָּן אוֹתוֹ בְּרַחֲמֵי, לֹא בְחֻסָּד וְלֹא בְּדִין, אֲשֶׁר רַחֲמֵי אֱלֹהֵי הַמָּה מַמְדַּת הַתְּפִאָרֶת. וְאִם הָאָדָם דָּן לְכַף זְכוּת, ה' דָּן אוֹתוֹ בְּצְדָק, דְּהֵינּוּ מַלְשׁוֹן צְדָקָה, עַל יְדֵי הַשְׂכִּינָה שֶׁהִיא אִם יִשְׂרָאֵל וְהִיא נִקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא מִבְּקֻשֶׁת מֵה' לְחַמּוֹל עַל עַם יִשְׂרָאֵל. וּמַאֲוִי צְדָק, הֵם מַדּוֹת נְצַח וְהוּד אֲשֶׁר מְשֵׁם מוֹגִיעִים הַמְּלָאכִים, אֲשֶׁר הַמָּה רּוֹאִים אֶת מַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם, וְשׁוֹקְלִים אֶת מַעֲשֵׂיו לְפָנֵי ה' (זוה"ר). וְהֵיזֵן צְדָק, הִיא מִדַּת הַיְסוּד שֶׁהִיא כְּבִכּוֹל הַבְּרִית מִיֵּלֶה הָעֲלִיוֹן, אֲשֶׁר שֵׁם יֵשׁ אֶת מַלְאכֵי הַרַחֲמִים, שֶׁבְּנֻצָּח יֵשׁ אֶת מַלְאכֵי הַחֻסָּד, וּבְהוּד יֵשׁ אֶת מַלְאכֵי הַדִּין, וְכֵאֵן יֵשׁ אֶת מַלְאכֵי הַרַחֲמִים (רמח"ל), שֶׁהַמָּה כְּעִין ג' דְּיָנִים.

כג. שֶׁהִיא מִדַּת הַתְּפִאָרֶת.

כד. הֵם מַדּוֹת נְצַח וְהוּד, שְׂתוּמְכִים אֶת הַתְּפִאָרֶת שֶׁנִּקְרָאת אֲמֵת.

כה. כָּל הַמַּדּוֹת הַמָּה עוֹמְדוֹת לְהִרְאוֹת אֵיךְ הַשִּׁי"ת מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, וּבִכְף לְהַשְׁפִּיעַ לָהֶם לְפִי מַעֲשֵׂיהֶם.

כו. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: מִפִּי עֲלִיוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַטּוֹב (אֵיכָה פָּרָק ג' לח), אֲלֵא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּתוּנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּךְ יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׂכָרָם מוֹשֵׁלָם.

הַאִית לָךְ צֶדֶק יְדִיעָא דַּאִיהוּ דִּין, וְלֹא מִשְׁפַּט
שִׁישׁ לָךְ צֶדֶק הַיְדוּעַ שֶׁהוּא דִּין וְלֹא מִשְׁפָּט

יְדִיעָא דַּאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין מַדּוֹת
הַיְדוּעַ שֶׁהוּא רַחֲמִים, וְלֹא מִכָּל אֱלֹו מַדּוֹת

כִּלְכִּילֵי.
כָּלֵל.

הַיְנָה בְּשִׁסִּים אֱלִיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שִׁבְחֵי הָאִין סוּף בְּרוּךְ
הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוָה לְזַרְזוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי הַקְּדוּשׁ דְּלָהּ
אֶתְיָהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאִין זוּלְתוֹ לְגֵאוּל הַשְּׂכִינָה
וְיִשְׂרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִישׁ אֱלִיהוּ ז"ל וְאָמַר קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן
וַיְגַלֶּה רַזִּי תַנּוּדָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מֵהַר"שׁ בּוֹזְאֵגְלוֹ ז"ע). וְאָמַר
מֵעַתָּה רְצָה אֱלִיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב שְׁהַרְשַׁבִּי לֹא יְחוּשׁ עוֹד
מִלְּגֻלוֹת וּלְחֻדְשׁ סוּדוֹת הַתַּנּוּדָה, יַעַן כִּי לֹא לְבַדּוֹ נִתְּנּוּ לוֹ הוֹרְמָנָא
וּרְשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זוּלְתוֹ בְּדוּר לְגֵאוּל הַשְּׂכִינָה וּבְנֵיהּ יִשְׂרָאֵל
מְגֻלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכוּ', וְעָשָׂה וְאָל תֵּאֱחָד

כו. אבל אין תאר מדות בעצמות האין סוף ברוך הוא לא דין ולא רחמים ואין לכנות בו שום מדה וספירה כלל. - כלומר אף על פי שאנו מדברים משמות המדות ופעלתם אין אנו אומרים שהשמות הם תאר מעצמות אלקותו ותברך שמו, כי שמות של המדות אינם כי אם ממדות וכלים שפונהיג בהם את התחתונים, (בל"ר). וזה שאמר ולא מכל אליו מדות כלל, רצונו לומר שעילת על כל העלות לאו אית ביה מכל אליו מדות כלל (זו הוזהר). - ועין ספר הפרדס מהרמ"ק (שער עצמות וכלים כ"ה), שקתב שקסר כאן סוף הפואמר, עם כל זה יצא לנו אור גדול אל הנרצה לנו בשער הזה, עכ"ל. ובדפוס קושטא נדפס הגהה בשם הרב מאיר פאפירש, וז"ל: מציאתי כתוב כאן בשם האריז"ל, וז"ל, חסר כאן ושייך לכאן מה שקתוב בזהר חדש (דף נה): "איהו אפיק כל"א" עד "פה אל פה אדרב"ו" עכ"ל. ובהוצאת קתוק מדבש נמצא בזהר חדש (כרך ב' ע' ק"ז) באמצע ד"ה ואינון תלת קטירין, (עד ע' ק"ה) סוף ד"ה פוקא דלה, עי"ש.

וְחִדָּשׁ רְזִין טְמִירִים פִּי לְךָ לְבַד אֶתְיָהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא
מִמְרוּמִים לַחֲדָשׁ וּלְגַלוּת הַסּוּדוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה, (ז"ו
הוֹוֵהר).

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיִּתְחַדְּשׁוּן מְלִיץ וּבִחִי עַל יְדֵךָ. דְּהָא
קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וַיִּתְחַדְּשׁוּן מְלִיץ וּבִחִי עַל יְדֵךָ שְׁהַרִי
עֲלִיּוֹנִים

רְשׁוּתָא אֵית לְךָ לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדֵךָ, מַה
רְשׁוּת נְתָנָה לְךָ לְגַלוּת רְזִים נְסִתְרִים עַל יְדֵיךָ, מַה

דְּלֵא אֶתְיָהִיב רְשׁוּ לְגַלְאָה לְשׁוּם בַּר נִשׁ עַד כְּעִין:
שְׁלֵא נְתָן רְשׁוּת לְגַלוּת לְשׁוּם בֶּן אָדָם עַד עֵתָה.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וּבִחִי פִתַּח וְאָמַר: לְךָ יְהוּזָה הַגְּדוּלָּה וְלִי
קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר: לְךָ הַהִי הַנְּהַגוּת הַגְּדוּלָּה
הַנְּהַגוּת הַגְּדוּלָּה - חֶסֶד,

וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוּדָה, פִּי כָל
וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפָאֶרֶת, וְנִצְחָה, וְהוּדָה. פִּי כָל -
סוּדָה,

בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצֵי וְלֵא. לְךָ יְהוּזָה הַמְּמַלְכָתָה.
בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצֵי. לְךָ יְהוּזָה הַמְּמַלְכָתָה - מְלִכּוּתָה.

כח. כְּדַכְתִּיב: "מִלִּין לְצַד עֵילָאָה יְמַלֵּל".

כט. נְרָאָה שְׁהִיָּה דְרַבִּי לִמּוּר חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מְעֻמָּד, לְכֹן אָמַר קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן, (בְּנִיָּהוּ לְר"ח הַטּוֹב).

ל. אֲשֶׁר הָמָה הַשְּׁמֹת שֶׁל הַז' מִדּוֹת מַהִי מִדּוֹת הַנְּזַכְרוֹת לְעֵיל, שְׁמַנְהִיגוּת אֶת הָעוֹלָם, [הַגְּדוּלָּה - הִיא מִדַּת הַחֶסֶד, הַגְּבוּרָה - הִיא מִדַּת הַגְּבוּרָה וְכו'] (הַגְּר"א).

לא. הִיסוּד נְקָרָא כָּל, שְׁכוֹלָל בְּתוֹכּוֹ כָּל הַהֲשַׁפְּעוֹת הַטּוֹבוֹת, לְשׁוּמְרֵי הַבְּרִית, בְּשָׁמַיִם וּבְאָרְצֵי שְׁמַקְבֵּל הַהֲשַׁפְּעוֹת מְלַמְעֵלָה, כְּדִי לְהַשְׁפִּיעַ לְמַלְכוּת הַנְּקָרָאָת אָרְצֵי. שְׁמַיִם - תְּפָאֶרֶת, אָרְצֵי - מְלִכּוּת, לְחַבְרַת תוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁהוּא תִיקוֹן הַבְּרִית, כְּנוּדַע.

וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשִׁימָה. עַל־אֵין שְׁמַעוּ אֲנֹנִי
וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֵאשִׁימָה. עַל־אֵין שְׁמַעוּ, אֲנֹנִי

דְּמִיכִין דְּחִבְרוּן וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אֲתַעְרוּ
דְּמִיכִין דְּחִבְרוּן, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא, אֲתַעְרוּ

מְשַׁנְתְּכוּן. "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" – אֵלִין
מְשַׁנְתְּכוּן, "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", אֵלִין

אֲנֹנִי צְדִיקִיא דְּאֲנֹנִי מִסְּטָרָא דְּהַהוּא דְּאֲתַמַּר בָּהּ:
אֲנֹנִי צְדִיקִיא דְּאֲנֹנִי מִסְּטָרָא דְּהַהוּא דְּאֲתַמַּר בָּהּ, אֲנֹנִי

"אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר". וְלֹא אֲנֹנִי מִתִּים. וּבְנִין דָּא
"אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר", וְלֹא אֲנֹנִי מִתִּים, וּבְנִין דָּא

אֲתַמַּר בְּהוּן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעֲיָא מְהִימְנָא,
אֲתַמַּר בְּהוּן, "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו', רַעֲיָא מְהִימְנָא,

אֲנִי וְאֲבָתָן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ לְאֲתַעְרוּתָא
אֲנִי וְאֲבָתָן הַקִּיצוּ, וְרַנְנוּ לְאֲתַעְרוּתָא

כ. וְהָנָה בְּפִסְוֹק זָה יֵשׁ יְחִיד שְׂבַעָה סְפִירוֹת הַבְּנִין, שְׂבַעָה הַנְּהַגְתָּ הָעוֹלָם, לְכַן פֶּתַח בּוּ בַתְּחִלַּת הַדְּרוֹשׁ שֶׁהוּא לְצוּרָף וְתִיקוֹן הָעוֹלָם, (בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטַּב).

ג. אֲלוּ ד' צְדִיקִים שֶׁהֵם הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים וּמוֹשֶׁה רַבֵּינוּ, אֲבָרְהָם - חִסְדַּי, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תַּפְאָרֶת, מוֹשֶׁה - נְצִיחַ, שְׁנֹכְרִים בְּפִסְוֹק "הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתַּפְאָרֶת וְהַנְּצִיחַ", (בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטַּב).

ד. רַעֲיָא מְהִימְנָא - מוֹשֶׁה רַבֵּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעֵה הַנְּאֻמָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

ה. הַרְשָׁבִי רְצָה לַעֲשׂוֹת תִּיקוֹן לְשִׁכְיָה עַל יְדֵי גְלוּי וְלִמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְנִקְרָא "רַנְנוּ", כְּדֹאמְרוּ חַז"ל: עַל הַפִּסְוֹק קוּמִי רַנְי בְּלוּלָה לְרֵאשׁ אֲשִׁמּוּרוֹת, אֵין רַנָּה אֲלֵא תּוֹרָה, וּבִפְרָט בְּלִימּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁזָּה שְׂמֻחַת הָעֲלִיּוֹנִים וּמִקְרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה.

דְּשִׁכְנֵתָא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא¹¹, דְּעַד פְּעִין
אֵת הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא יִשְׁנָה, בְּגִלּוּת, שְׁעַד עֵתָה,

צְדִיקָיָא בְּלֵתוּ דְּמִיכִין וְשִׁנְתָא בְּחוֹרֵיהוֹן¹². מִיד
הַצְדִּיקִים כָּלָם, רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

יְהִיבַת שְׁכִינְתָא תַּלְתָּ קְלִיז¹³ לְגַבִּי רַעִיא
נִתְנָה הַשְּׁכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, כְּנֶגֶד הַרְעָה

מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם רַעִיא מְהִימְנָא - דְּהָא
הַמְאֲמִין, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: קוּם הַרְעָה הַמְאֲמִין. שְׁהֵרִי

עַלְךָ אַתְמַר: "קוּל דְּדוּדֵי דוּפְק" - לְגַבִּי פְּאַרְבַּע
עֲלֶיךָ וְאָמַר "קוּל דְּדוּדֵי דוּפְק", אֲצִלִּי פְּאַרְבַּע

אַתְוֹן דִּילִיָּה¹⁴, וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחִי לִי אַחוּתִי
אוֹתִיּוֹת שָׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֶם פְּתַחִי לִי אַחוּתִי

רַעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". דְּהָא "תַּם עֲוֹנְךָ בַּת צִיּוֹן לֹא
רַעִיתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי". שְׁהֵרִי "תַּם עֲוֹנְךָ בַּת צִיּוֹן לֹא

פְּתוּב:

11. להיות השכינה בגלותא באַפְסֵס שְׁפַע בְּאִין תוּמָךְ וְעוֹזָר, וְעַל יְדֵי הַלִּימוּד בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יִהְיֶה סוּךְ וְסַעַד לְהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֹאת הַתּוֹרָה הַסּוּד שֶׁהוּא רַ"ז גִּמְטְרִיָּה או"ר גוּרְם לְיִחַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ, וְהַגְּאוּלָּה הַשְּׁלִיכָה בְּבִ"א (זוֹ הוֹזָהר).

12. פִּירוּשׁ א' בְּנַחֲרֵיהֶם, מִכְּפִי כִי הַנְּשִׁימָה שֶׁהוּא חַיִּית הַגּוֹף הִיא בְּחֻסִּים כְּדֻכְתִּיב גְּשֵׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּיו, וְכֵן וַיִּפַּח בְּאַפִּיו גְּשֵׁמַת חַיִּים. פִּירוּשׁ ב': לְכֹן שָׁל הַעֵינַיִם כִּי הַעֲפֵפִים שׁוֹכְבִים עַל לְבָן הַמְּקוּיף אֵת הָעֵין (בְּנִיּוֹ לְבִ"ח הַטּוֹב).

13. כְּנֶגֶד ג' אַבּוֹת. (פְּסַא מְלָךְ), טַעַם לְתַלְתָּ קְלִיז כְּנֶגֶד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹן הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת שְׁמוֹת בְּסוּד וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מִשָּׁה כִּי מִן הַפּוּיִם מִשִּׁיתִּיהוּ" שֶׁהוּא מו' בְּחֻסֵּד ש' בְּתַפְאַרְתָּ ה' בְּגַבְנָה. אוֹ יוֹבֵן כִּי הַשְּׁכִינָה נִקְרָאת "זֹאת" כְּנֹדַע וּמִסְפָּר זֹאת עוֹלָה ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תַּלְתָּ קְלִיז (בְּנִיּוֹ לְבִ"ח הַטּוֹב).

14. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרָר אֵת אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֵׁם א-ד-נ-י

יוֹסִיף לְהַגְלוֹתָךְ" [מ]. "שְׂרָאֵשִׁי נִמְלָא טַל". "מַאי
יוֹסִיף לְהַגְלוֹתָךְ" שְׂרָאֵשִׁי רֵאשִׁי מְלָא טַל וּמַדּוּעַ

נִמְלָא טַל"? אֵלֵא אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא: אֲנִתְּ
נִמְלָא טַל? אֵלֵא אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲתִּתְּ

הַשְׂכִּינָה
חַשְׁבֹּתָ דְּמִיּוּמָא דְּאֵתְחַרְבַּ בֵּי מְקַדְשָׁא דְּעֵאלֵנָא
חַשְׁבֹּתָ, שְׂמִיּוּם שְׁנַחְרַב בֵּית הַמְקֻדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ הֲכִי, דִּלָּא
לְבֵית הַמְקֻדָּשׁ שֶׁל וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי יְרוּשָׁלַיִם אִין זֶה כִּף, שְׂבָאָמְתָא
מְעֵלָה, שֶׁל מְעֵלָה?

עֵאלֵנָא כָּל זְמַנָּא דְּאֲנִתְּ בְּגִלוֹתָא [מא] תְּרִי לָךְ
עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֲתִּתְּ בְּגִלוֹתִי! תְּרִי לָךְ

סִימְנָא: "שְׂרָאֵשִׁי נִמְלָא טַל וּמַבּוּ", ה"א שְׂכִינְתָא
סִימְוֹ, "שְׂרָאֵשִׁי מְלָא טַל" וְה' הִיא הַשְׂכִּינָה,

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אֵיהּ טַל.
בְּגִלוֹתִי, הַשְׁלֵמוֹת שְׁלָהּ וְהַחַיִּים שְׁלָהּ הוּא בְּסוּד טַל,

וְדָא אֵיהּ אוֹת יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאו, וְאוֹת
וְזֶה הוּא סוּד יו"ד אוֹת ה"א אוֹת וָאו וְאוֹת

ה"א אֵיהּ שְׂכִינְתָא דְּלָא מַחְשְׁבֹן ט"ל וּמַבּוּ, אֵלֵא
ה"א הִיא הַשְׂכִּינָה שְׂאֵינָה בְּחַשְׁבוֹן ט"ל, אֵלֵא

מ. וְלָמָּה נִקְרָאת תְּמִימָה, מִשּׁוּם שֶׁ"תָּם עֹנֵף בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתָךְ" (אֵיכָה ד' כ"ב).
מא. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָהּ.

מב. טַל הוּא בְּגִמְטְרִיא שֶׁם יוֹד הָא וְאוּ מִשְׁם הַיּוֹד, וְנִעְלָמָה כָּאן אוֹת ה' שֶׁהִיא שֵׁם הַשְׂכִּינָה.

מג. בְּסוּד וְנִקְרָא יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן שֶׁג' אוֹתוֹת יו"ה-ו בְּמִלּוּי אֶלְפִין מוֹסְפֵר טַל הוּא הַשְׁפַּע הַיּוֹרֵד
מוֹעִיר אֲנַפִּין לְה"א תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁאֵהוּ עֲנֵן גְּלוֹת הַשְׂכִּינָה לְהַתְרַחֲקוֹתָהּ מִכְּעֵלָה וְעַל דִּי זֶה נִמְנַע
מִקּוּנָה הַשְׁפַּע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת יו"ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׂיִהְיֶה הַתְּקוּן הַשְּׁלָם שֶׁתִּתְקַרֵּב הַ"א תַּתְּאָה

אות יו"ד אות ה"א וְאוֹת וַאֲוֹ דְסִלִּיקוּ אֶת־וֹן
אות יוד אות הא וְאוֹת וַאֲוֹ דְסִלִּיקוּ אֶת־וֹן
האותיות עלים וַאֲוֹ וְאוֹת הא אות יוד אות

לְחֶשְׁבֹן ט"ל. דְּאִיהִי מְלִיא לְשִׁכְנָתָא מִנְבִיעֵו
לְחֶשְׁבֹן ט"ל, שְׁהֵשֶׁם הָזֶה מְלִיא לְשִׁכְנָתָא מִנְבִיעֵו
מפנין הנובע

דְּבַל מְקוֹרֵין עֶלְאִין. מִיד קָם רְעִיא מְהִימְנָא
דְּבַל מְקוֹרֵין עֶלְאִין, מִיד קָם רְעִיא מְהִימְנָא
העליונים, מקיד קם הרועה הנאמן

וְאַבְתָּן קְדִישִׁין עֲמִיהֶם. עַד פֶּאן רוֹא דִּיחֻדָּא.
וְאַבְתָּן קְדִישִׁין עֲמִיהֶם, עַד פֶּאן רוֹא דִּיחֻדָּא.
עפון. הקדושים עד פאן רוא היחוד.

"בְּרוּךְ יְחֻזָּה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן"

(תקוני זהר דף י"ז עמוד א' - הקדמה אחרת לתקוני הזהר)

להג' אותיות י-ה-ו ועל ד'י זה תוכל להמשיך שפע וחיות מהט"ל אורות דזעיר אנפין, (בל"ה). ועתה ממתין אתה בגלות, ואינו משפיע, וזהו סוד שראשי נמלא ט"ל, לומר שאין יחוד העליון. מד. כדי לעורר את השכינה, לצורך היחוד, ונעשה היחוד של הו"ה אדנ"י.

